

KUIDAS KARIHIIR

MÄE
ÄRA RÖÖVIS

Iban Barrenetxea

Originaal: La musaraña que robó una montaña
© Tekst ja illustratsioonid Iban Barrenetxea, 2024
Esindaja Tormenta, www.tormentalibros.com

Tõlkinud Mari Laan
Toimetanud Mari Klein
Korrektuuri lugenud Grete Lotta Vaho
Küljendanud Aila Utsu-Püttsepp
Trükitud Greif OÜ trükikojas

Tõlke autoriõigused: Mari Laan ja Toledo kirjastus, 2025

ISBN 978-9916-9328-8-9

*Toledo
kirjastus*

Saame tuttavaks **KUNINGAS KITSIPUNGA**
ja tema väga omapärase **KROONIGA**

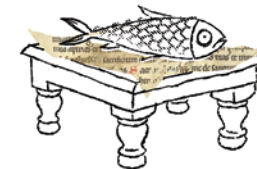
Elas kord kuningas, kelle kroon ei sarnanenud ühegi teise kuningakrooniga.

Tema kroon ei olnud kullast, see ei olnud hõbedast ega pronksist ega plekist ...

Tema kroon ei olnud isegi mitte papist!

Kuningas Kitsipunga kroon oli paberist. Ta meisterdas selle igal hommikul ajalehest, mille sisse oli keeratud tema hommikune heeringas.

Samal ajal kui kuningas heeringat söi ja eelmise päeva leivakontsu näsis, luges ta ajalehest ajaviiteks üle-eelmise päeva uudiseid.

„KUNINGRIIK ON KOKKU KUKKUMAS!“ kuulutas üleeiline ajaleht suurte rasvapekiliste tähtedega.

„Kuninglikud kojamehed on tüdinud sellest, et peavad kokku kukkuvat kuningriiki maha kukkunud tükke päev otsa üles korjama ja uuesti kokku kleepima, ning kuulutavad välja streigi!“

8 „Häh!“ hüüatas kuningas, õngitsedes küünega heeringatükikest, mis oli jäänud kinni kahe hamba vahele neist kolmest, mis tema kuninglikus suus veel alles olid. „Parem ongi, kui kojamehed ei tööta, saan luudade pealt kokku hoida! Liimiarvetest rääkimata. Nagu mul raha üle oleks, et seda lolluste peale raisata!“

Ja tõepoolest, nähes ilma kroonita kuningat koidest puretud troonil, seljas plekiline rüü ja õlgadel paigatud keep, oleks võinud arvata, et kuningriigi kassas pole kroonigi raha.

Kuningriik oligi justkui kuninga peegelpilt, sest mõlemad nägid välja armetud ja kulunud. Nii armetud ja kulunud, et kui kured peatusid mõnel neist kolmest lossitornist, mis veel püsti püsisid, siis seisid nad seal kikkivarvul, kartuses, et torn kokku variseb.

Kui kuningas Kitsipung oli heeringa luud korralikult puhtaks närinud ja üle lakkunud, laotas ta ajalehe põlvedele. Ta voltis seda korra, voltis teise, voltis kolmanda ja ... oligi kroon valmis! Rasvane ja haisev, aga ikkagi kroon.

Sest nagu ütles mõttetark Aristoldo, kes oli teatavasti kõige auväärsem kõigist kuningriigi elanikest: „Mitte kroon ei tee kuningat, vaid kuningas teeb krooni.“

Nõnda oli kuningas Kitsipung veendunud, et teist nii uhket ja suursugust kuningat ei leidu ümbruskonnas ka tuhande penikoorma kaugusel. Sest milline kuningas veel võiks lubada endale iga päev uut krooni.

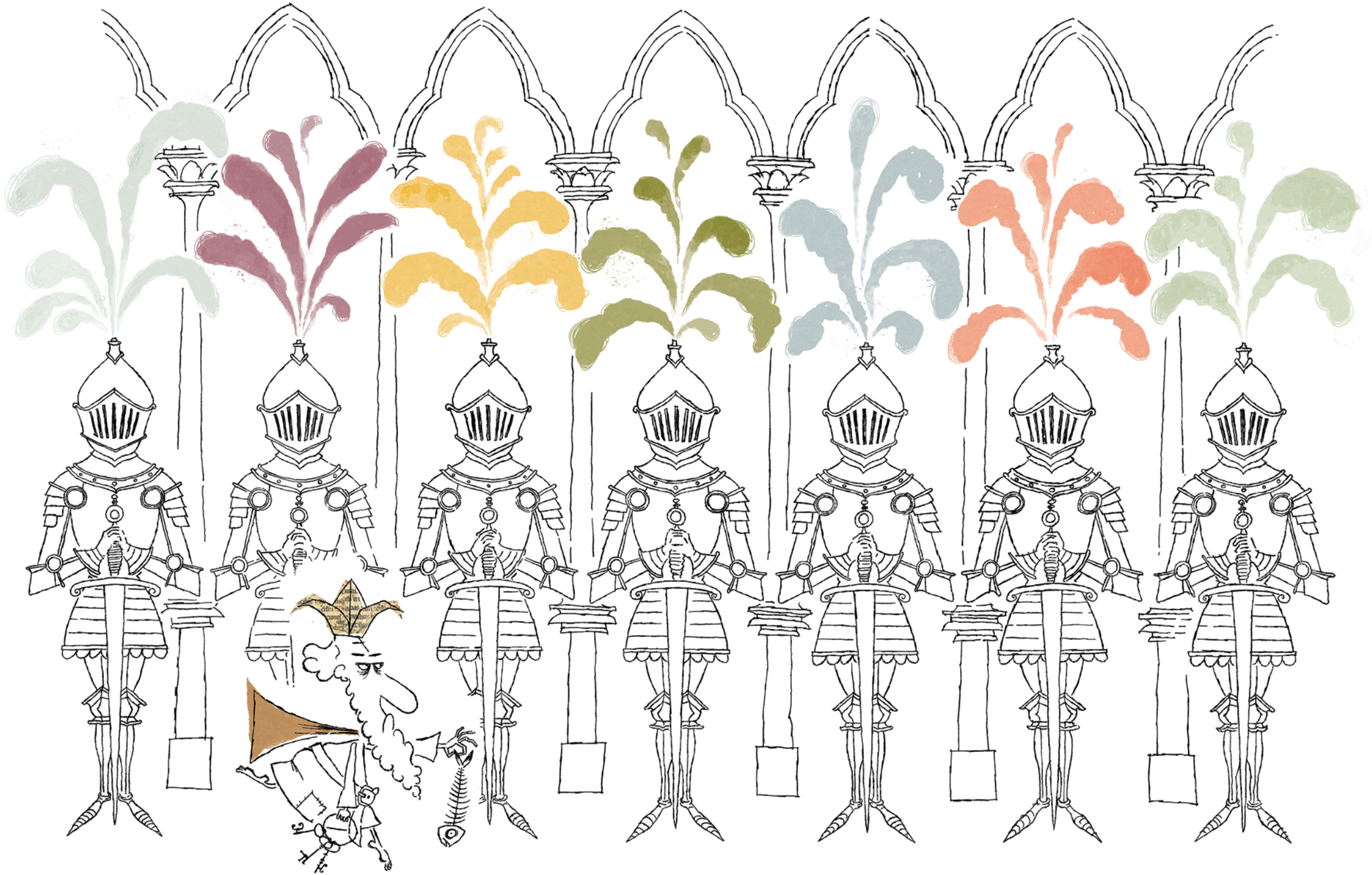

Kuidas kuningas Kitsipung AARDETORNI ronis ja suurtest OHTUDEST, mis teel varitsesid

Sellisel, korralikult kroonitud ja täis kõhuga, ronis kuningas Kitsipung igal hommikul aardetorni, paljajalu ja kikivarvul, et mitte kulutada põrandat ega kingataldu.

Aardetorni pääsemiseks tuli läbida kolm ust.

Esimene uks asus koridori lõpus, mida valvasid üheksakümmend üheksa hambuni relvastatud rüütli. Need üheksakümmend üheksa kuningriigi kõige vapramat rüütli ei lahkunud ilmaski oma kohalt, nad oleksid pigem lahingus langenud, kui lubanud läbi kellegi teise peale kuningas Kitsipunga. Aga ... miks üheksakümmend üheksa rüütli ja mitte sada? imestate teie. Aga sellepärast, et nagu teada, on üheksakümne üheksa rüütli relvastamine odavam kui saja rüütli relvastamine.

Teist aardetorni viivat ust valvas koletis. Ta oli nii kole, et piisas vaid nimetada tema nime, „GARDABLUU!“, kui seitsme penikoorma kaugusel ehmatasid kõik end luksumisest terveks. Oli ainult üks viis koletise tähelepanu kõrvale juhtimiseks ja kuningas Kitsipung oli ainus, kes seda teadis.

14

Kolmanda ukseni jõudmiseks tuli läbida treppidest ja käikudest koosnev nõiutud labürint. See oli ehitatud nii salakavalalt, et kui sa arvasid, et lähed üles, läksid tegelikult alla, ja kui arvasid, et lähed alla, läksid tegelikult üles.

15

Räägiti, et kes sisenes labürinti ilma selle saladusi tundmata, kaotas suunataju ja lõpuks ka mõistuse, kui ta iseendale vastu tuli. Kuningas Kitsipung oli ainus, kes teadis nõiutud labürindi saladusi, ja seepärast oli ainult tema võimeline seda läbima ja jõudma kolmanda ukseni, mis lõpuks aardekambrisse juhatas.

16 Aardekamber, mis asus aardetorni tipus, oli kõige salajasem ja kõige paremini valvatud koht maailmas.

